

[Alfred Jensen.]

lunde lige op. Det kan også være, det er sådan, at vedkommende skal betale en lille smule skat og ikke er i stand til at klare den; så må han, hvis han er arbejdsløs, undvære sit tilskud. Hidtil har det dog været sådan, at rabatmærkerne gav den arbejdsløse, gav den syge, gav den, der af en eller anden grund ikke var i stand til at betale sin skat, det supplement til indtægten, som lå i disse tilskudsordninger, men nu skæres det brutalt væk for fremtiden. Det er da også en ting, man må bemærke, når man skal gøre regnskabet op.

Men hermed har man jo faktisk ikke gjort hele regnskabet for dette forlig op. Jeg har gjort opmærksom på, at overføringen af Marshallpengene og statslånene vil betyde øget arbejdsløshed, vil betyde højere rente og dermed større udgifter. Jeg er naturligvis ikke i stand til at afgøre, hvor meget det vil komme til at koste hver enkelt skatteyder eller hvert familiemedlem; det må stå hen i det uviste. Derimod er jeg i stand til at afgøre, at gennemsnitligt vil takstforhøjelserne betyde en ekstra udgift for beboerne her i landet på 10 kr. Det vil sige, at dette beløb skal lægges til de andre, jeg har nævnt, og det vil sige, at det slet ikke er ringe beløb, vedkommende skatteydere i de lavere indtægtsgrupper må betale for dette forlig, må betale for, at personer med skattepligtige indkomster mellem 10 000 og 20 000 kr. kan få del i børnetilskuddet og kan få skattelettelse.

Jeg har ikke noget imod, at der gives skattelettelse til personer i disse indtægtsklasser, men jeg har noget imod, at denne skattelettelse skal betales af de dårligst stillede her i landet, og det er det, forliget går ud på. Derfor må vi vende os mod dette forlig; derfor har vi ret, når vi siger, at det var værre, end vi havde frygtet, og det vil sige, at det, der foreligger her, ikke kan tilfredsstille os. Derfor har vi stillet et ændringsforslag om, at det fastslås her i skatteloven, at arbejdsløse er fritaget for at betale skat i ledighedsperioden eller i hvert fald i en periode, der svarer til ledighedsperioden, når denne strækker sig ud over 30 dage, og når vedkommende ikke har anden indtægt end arbejdsløshedsunderstøttelsen. Jeg har tidligere stillet dette forslag og hver gang givet motive- ring for det. Jeg skal ikke give så grundig en motivering denne gang, men blot tilføje til det, jeg tidligere har sagt, at man skal gøre sig klart, at for fremtiden vil de arbejdsløses antal blive større, og endvidere vil arbejdsløsheden komme til at virke

langt, langt værre for den enkelte, fordi ledighedsperioderne bliver længere. Derfor bør man fastslå i lovgivningen, at den person, der har været ude for en lang ledighed, bliver fritaget for at have skattevæsenet rendende i hjemmet eller på arbejdspladsen, umiddelbart efter at han er begyndt at arbejde, og det er det, vor ændringsforslag tilsigter. Jeg skal anbefale, at man tager mere velvilligt imod det, end man tidligere har gjort.

Men dernæst selve ændringerne her i forslaget. Jeg har som sagt ikke noget imod, at der gives skattelettelse også for de grupper, det her drejer sig om, men jeg må påtale, at der ikke gives skattelettelse af et større omfang for personer med almindelige arbejderindtægter. Jeg påviste i fjor, hvor urimeligt det var, at man ikke skred til en virkelig nedsettelse i beskatningen af de små indtægter. Dengang fremsatte vi kravet om, at beskatningen blev ændret, således at ingen kom til at betale flere øre i skat af hver fortjent krone, end han gjorde før krigen. Det var rimeligt i fjor, men det er ligeså rimeligt i år, hvor vi står overfor prisstigningen, og hvor de lønforhøjelser, der gives — hvis de bliver vedtaget —, ikke skaffer dækning for de prisstigninger, der har fundet sted, og det vil altså sige, at hjemmene står overfor vanskeligheder fremefter. De står ikke alene overfor de vanskeligheder, der følger af prisstigningerne, men også overfor de vanskeligheder, som kommer af mindre beskæftigelse, og overfor vanskeligheder, som fremkommer på grund af denne omlægning, og derfor er det ligeså rimeligt at foretage en sådan gennemgribende sænkning af skatteskalaen for indtægter under 9 000 kr., som det var i fjor. Jeg har ikke i år, lige så lidt som i fjor, haft tid til at foretage nogen udregning, og det er et spørgsmål, om jeg kan gøre det uden assistance fra finansministeriet. Derfor ser jeg mig nødsaget til i år som i fjor at stille et forslag om motiveret dagsorden. Det lyder:

„Idet tinget udtaler, at skattelettelse for ansatte indkomster indtil 9 000 kr. bør ydes med 50 pct. af dette års samlede personlige skat til stat, kommune og fælleskommunal udligningsfond for indtægter indtil 5 000 kr. og med en faldende procentsats for indtægter mellem 5 000 og 9 000 kr.,

fortsætter det behandlingen af den foreliggende sag.“

Jeg skal anbefale dette forslag til motiveret dagsorden til vedtagelse.